

MÓJ LUBOŃ

TRADYCJA I WSPÓŁCZESNOŚĆ

Pomnik Siewcy - Luboń

Pomnik zamówiony jako reklama firmy DR Roman May na Powszechną Wystawę Krajową w Poznaniu, stanął tam w formie gipsowej. Po wystawie pomnik odlano w brązie i ustawiono w centrum przyfabrycznego osiedla. Pomnik „Siewcy” wykonał artysta rzeźbiarz Marcin Różek w 1923 roku, pod wpływem ludowego nurtu, który panował w sztuce. Na sześciometrowym, kamiennym cokole znajduje się wykonana w brązie trzymetrowa postać przedstawiająca słowiańskiego rolnika. W późniejszym czasie, w dolnej części cokołu, umieszczono pamiątkowy medalion dla uczczenia założyciela koncernu chemicznego Romana Maya. Wykonał go wielkopolski rzeźbiarz, Władysław Marcinkowski. Współcześnie motyw Siewcy stanowi istotny element w kulturze Miasta. Co roku przyznawane są nagrody Siewcy dla osób i podmiotów mających istotny wpływ na życie kulturalne, popularyzację sportu, potencjał gospodarczy i aktywizację społeczności lokalnych Miasta Luboń. Ponadto, motyw Siewcy widnieje na medalu dla „Zasłużonych dla Miasta Luboń” co jeszcze bardziej uwydatnia wartość Siewcy w mentalności Lubońian.

Fotografia z archiwum Luvema S.A.

Zadanie dofinansowane z budżetu Miasta Luboń

Organizatorzy:

BIBLIOTEKA
MIEJSKA
W LUBONIU

Konsultacje recenzentki:

dr Izabella Szczepaniak oraz

Współczesne fotografie i skład:

MÓJ LUBOŃ TRADYCJA I WSPÓŁCZESNOŚĆ

Dom wybudowany przez Stefana Czarneckiego

Dom wybudowany przez Stefana Czarneckiego w latach 1952-1956 przy obecnej ul. Pułaskiego 15. Stefan Czarnecki urodzony w Poznaniu był przedwojennym wykładowcą i podoficerem Wojska Polskiego. Podczas II wojny światowej osadzony w obozie koncentracyjnym. Aktualnie budynek jest siedzibą stacji Pogotowia Ratunkowego.

Fotografia z archiwum Wieści Lubońskich. "Rocznik Historyczny Lubonia. Tom I" Pod redakcją Piotra Pawła Ruszkowskiego

Zadanie dofinansowane z budżetu Miasta Luboń

Organizatorzy:

BIBLIOTEKA
MIEJSKA
W LUBONIU

Konsultacje recenzentki:

dr Izabella Szczepaniak oraz

Współczesne fotografie i skład:

MÓJ LUBOŃ TRADYCJA I WSPÓŁCZESNOŚĆ

Nitowany most kolejowo-drogowy

Żelazny most drogowo-kolejowy o długości 83 metrów, został zbudowany w 1907 roku i był wówczas najnowocześniejszy w Europie Wschodniej. Przęsła wykonano w Königshütte, czyli w Hucie Królewskiej w Chorzowie.

Na zdjęciu Władysław Kaczmarek z koleżankami podczas urlopu w Luboniu ok. 1938 roku w czasie szkolenia w dywizyjnym Kursie Podchorążych Rezerwy w Bydgoszczy przy 62. Pułku Piechoty.

Fotografia z archiwum Wieści Lubońskich. "Rocznik Historyczny Lubonia. Tom IV" Pod redakcją Piotra Pawła Ruszkowskiego

Zadanie dofinansowane z budżetu Miasta Luboń

Organizatorzy:

**POZY:
TYWNY
LUBOŃ**

BIBLIOTEKA
MIEJSKA
W LUBONIU

Konsultacje recenzentki:

dr Izabella Szczepaniak oraz

Współczesne fotografie i skład:

**STUDIO
TRAKCJA**

MÓJ LUBOŃ TRADYCJA I WSPÓŁCZESNOŚĆ

Dom Kubiaków przy ul. Kościuszki 64

Dom rodzinny Kubiaków przy ul. Kościuszki 64. W okresie międzywojennym mieszkało tu 8 rodzin. W oknie dolnym po lewej stronie Wawrzyn i Franciszka Kubiakowie, na dole rodzina Odobnych. Przed domem, pomiędzy oknami stoi rodzina Dalekich – Wiktoria z domu Kubiak z córką Ireną na ręku, Jan Daleki i syn Jan. W grupie dzieci stojących przy płocie rozpoznany został jedynie Bernard Kubiak (drugi od prawej).

Fotografia z archiwum Wieści Lubońskich. "Rocznik Historyczny Lubonia. Tom I" Pod redakcją Piotra Pawła Ruszkowskiego

Zadanie dofinansowane z budżetu Miasta Luboń

Organizatorzy:

**POZYTYWNY
LUBOŃ**

BIBLIOTEKA
MIEJSKA
W LUBONIU

Konsultacje recenzentki:

dr Izabella Szczepaniak oraz

Współczesne fotografie i skład:

**STUDIO
TRAKCJA**

MÓJ LUBOŃ TRADYCJA I WSPÓŁCZESNOŚĆ

Fabryka Przetworów Ziemniaczanych w Luboniu

W 1904 roku wybudowano w Luboniu nowoczesną fabrykę, wytwarzającą drożdże prasowane, stód i spirytus, której właścicielem była spółka akcyjna Gesellschaft G. Sinner. Część zakupionego terenu spółka odsprzedała rodzinie Koehlmannów, która wybudowała w Luboniu wielką fabrykę przetworów ziemniaczanych w awangardowym, jak na owe czasy, stylu secesji („Jugendstil”), charakteryzującym się niezwykłą ozdobnością. Budynki cechuje monumentalizm oraz stosowanie wielu elementów zdobniczych, stąd dekoracyjne układy wnęk, balkonów, efektowne gzymsy i napisy. Realizując myśl socjalną właściciele fabryk zainicjowali powstanie osiedli przyfabrycznych, które pełniły przede wszystkim funkcję mieszkaniową. W okresie międzywojennym Lubońska Przetwórnia Ziemniaków była zaliczana do największych w Europie. W 1949 roku nastąpiła nacjonalizacja zakładów i połączenie fabryki drożdży z zakładami ziemniaczanymi, z których utworzono Lubońskie Zakłady Przemysłu Spożywczego. Produkowano tu m.in. mączkę ziemniaczaną, syrop, kleje, dekstryny, stód, drożdże i krochmal pszenny. W 1992 roku WPPZ przekształcono w Spółkę Akcyjną Skarbu Państwa. Od 2001 roku WPPZ S.A. stanowią własność prywatną.

Fotografia z archiwum Wieści Lubońskich

Zadanie dofinansowane z budżetu Miasta Luboń

Organizatorzy:

BIBLIOTEKA
MIEJSKA
W LUBONIU

Konsultacje recenzentki:

dr Izabella Szczepaniak oraz

Współczesne fotografie i składy:

